

Předložená diplomová práce se novátorským způsobem zabývá otázkami, kterým se v české odborné literatuře věnovala zvýšená pozornost již od 60. let 20. století, avšak k jednoznačnějším závěrům lingvistické popisy nedospěly.

V centru diplomantčina zájmu je tzv. koordinace nestejných kategorií (*Rozhodneme to tady a ted*); při jejich analýze J. Šindlerová vychází z příkladů získaných z Pražského závislostního korpusu a z příkladů ilustrativních, které byly účelově vytvořeny.

Práce má velmi přehlednou stavbu, popsanou v Úvodu, umožňuje čtenáři výbornou orientaci. Počáteční kapitoly se převážně věnují problematice koordinace popsané zejména v generativně orientovaných zahraničních pracích a jejímu zpracování, tak jak jej podávají české příručky. Je nutno vysoce ocenit autorčin vynikající přehled a schopnost sumarizace nejdůležitějších poznatků.

V této souvislosti bych J. Šindlerové položila jednu okrajovou otázku. Podle jejích slov na str. 5 (hovoří o koordinaci parataktické) se domnívám, že ona sama chápe koordinaci jako jev sémantický. Je tímto způsobem však skutečně uchopen v uváděných generativních studiích? (K dotazu mě vede formulace na str. 28: „*Jednou ze zásadních myšlenek Johannessenové je, že syntaktická struktura koordinace je velmi podobná struktuře subordinační. V různých jazycích je potom distribuce koordinace a subordinační různá, některé koordinační spojky se dokonce vyvinuly ze spojek subordinačních.*“)

Informativní je rovněž kapitola věnovaná teorii závislostního popisu a zachycení koordinační skupiny a valenční struktury slovesa z hlediska funkčně generativního.

Hlavní přínos práce vidím v závěrečných kapitolách, ve kterých diplomantka seznamuje čtenáře se svým výzkumem a přesvědčivě sumarizuje vlastní závěry vyplývající z pozorování daného jevu (zejména kapitoly 6, 8 a 9).

Z hlediska stylizačního má práce vynikající úroveň, ojedinele jsou nedostatky interpunkční (např. 46, 47, 70, 73) nebo nedostatky vzniklé opravou formulací (stejný nedostatek v poznámce na str. 28 a 35 apod.) - ale k tomu dochází ve všech delších pracích.

Předložená práce vede i k dalším úvahám, které diplomantka záměrně nechává stranou pozornosti; přesto by mě zajímal její názor.

- Existuje koordinace nestejných kategorií i v rámci jiného vztahu než slučovacího?

- Jestliže jde mezi složkami o vztah slučovací, může se v rámci takovéto struktury, tj. při koordinaci nestejných kategorií, vyskytnout i jiný spojovací prostředek, nebo lze výhradně užít spojku *a*?
- Platí omezení, která jsou v práci podána, pouze pro struktury se spojkou *a*, nebo i pro struktury budované např. na vztazích disjunkce?
Např. Je možná věta *Ne Petr, nýbrž hůl rozbila tu láhev*? A uplatní se zde u přísudku tvar v plurálu?
- Jak ovlivní sémantiku jednotlivých konjunktů a možnosti jejich koordinování jejich další rozvíjení? **Petr a hůl rozbili tu láhev* (s. 100). Je např. v detektivním románu vyloučená struktura *Petr, který v tmě neviděl na krok, a padající hůl tu láhev rozbili zároveň*?

Z toho, co jsem uvedla, vyplývá, že diplomovou práci J. Šindlerové považuji za práci vynikající, a doufám, že alespoň své závěry bude diplomantka publikovat v některém odborném časopise nebo sborníku. Ráda ji doporučuji k obhajobě a rovněž se domnívám, že ji lze právem chápat i jako vhodný podklad pro udělení titulu PhDr.

PhDr. Eva Hošnová, CSc.